darum medicinarū antidotarium ite et sophisticatarq; quib eas expellas cognoscendi modum facillime Reperias, Sunt aūt (inquit) q vulgo sophisticari solent medicine, aloe, abra, asa fetida, Aspaltū, acatia armoniū, algalia, Post hec de medicinis abluendis ac adducendis. Jt De excoriatione Radicum et seminū preceptione annotat. Deinde, 2°. lo. (in tres enim partiales collectanea diuisecuit) De cōfectionibus cōpositarū medicinarq; & modo quo simplices compositioni adminis trentur focunde admodum edisserit. Vltimū libro peregrinarum dictionum q̄m medicina tū a grecis ac arabicis deriuate cū alatinis accepte q̄ inusitatiores sepe occurrunt exponē ac lucidam adscribit interpretationē ne paralogismū adpeneret dictionū i pmis aduertēdarum ambigua significatio.

·286·

Liber quidam de simplicibus medicinis tā medicis quā eorum ministris & pharmacopolis appme necriis posteris Relictus est quiascribitur cuidam platonico auctoris vt suspitione ducor cognomento p auctor intellecto et est vulgo circa instans negocium de simplicibus medicinis nrīm versatur propositum Est aūt huius libri tractatio de simplicib medicinis vt sunt herbe frutices flores liquores semina ite nō milla nimeralia que oīa alphabetico ordine digesta sunt quatis q̄ ab effectis sūmi et cais cognosci habeant Docentur em in eo oīum ystarum diffinitiones ite et effectus et nature. postq; Deinde operationis causa claresat qua declarata effectus prioris q speculationi tepidius incubunt sic explicantur vt vel semidoctis phie secreta pateant In princi aūt huius libri q̄ne comodum proposita cur medicine cōposite fuerint inuete cū oīis virtus q in cōpositis est Reperiatur in simplicibus et pgustato simplice medicinā esse eam q talis e qualis a natura producitur: cōposita q ex mixtione simpliciū cōficitur haud ociosam fuisse deducitur in pmis morbi incidentis violentia. 2°. morborum cōfrictate. q̄ membroq; contraria dispone et aliquor nobilitate rum em nō vno ac simplici lampore corpus humanum affici cōtingat Respondentem oportuit affectib; inuenire medelam.

·287·

Michael ab vratislauia adamum circa decimū et 4m. sup̄ Sesquimillesimū i Cracouiensi polonoq; academia bonarium artium professor elemētorū logicalium edidit libellum qui congestum seu introductorium logicē appatur In quo sine ornamētosis sophistarum portentis totā eam materiam quam dyalecticoq; vulgus Summularū vocat lucidis preceptionibus cōplectitur venatis siquidem logice ac eius subiecti argumētationis diffinitionibus De nōie & verbo enunciationis precipuis partibus statim edisserit & Deīn oīonis ac proponis exipis constitute naturam seu diffinitionē Simul & ptitionē e in cathegoricam et hypothetica ut cū membroq; diffinitionibus edocēs in affirmationē & negationē vtrumq; membrum subpartitur et cathegorica seu amplia enunciationē i vniuersale pticulare indefinitam et singularem diuersa cuilibet membroq; diffinitiones adaptat Deinde

A circainstans dictione sortitq; ex hdio.

A earū inuentio